

[Kirsten Jacobsen]

ting er, at alle boligejere får forhøjede nettoboligudgifter – så er vi oppe på en 300.000-400.000. Hvordan kan CD da være tilfreds? Jeg vil så bare minde om, at en anden gang, da man lavede et virkelig groft overgreb på boligejerne – det var tilbage i 1973 – var vi så heldige, at det blev afværget ved, at en nuværende CD'er løb tør for benzin. Så kan vi jo håbe på, at der måske også denne gang er en CD'er, der løber tør for benzin inden tredjebehandlingen, så vi kan få det afværget.

Skatteministeren (Stavad):

Det kan selvfølgelig godt i længden blive triivielt at skulle tilbagevise påstande. Man fortsætter med at komme med påstande uden overhovedet at ville lade sig påvirke af kendsgerninger, og kendsgerningen er – må jeg sige til både fru Pernille Sams og fru Kirsten Jacobsen – at den skattereform, vi har lagt frem her, har taget mere vidtgående hensyn til boligejerne, end nogen nogen sinde kunne have drømt om, og at det, der generer fru Pernille Sams og fru Kirsten Jacobsen allerallermest, er, at vi har taget deres sukkermadder, at det, som de har ført agitation og politik på, er væk.

Jeg har sådan set en lille bitte smule medynk med både fru Pernille Sams og fru Kirsten Jacobsen over, at det forholder sig sådan, for virkeligheden er ikke alene, at boligejerne kommer ud med et flot resultat af det her. Virkeligheden er også sådan indrettet, at de 200.000-300.000 boligejere, som ønsker at blive boende i deres bolig, og som er klemmt økonomisk, får et tilbud om at kunne omlægge deres dyre lån til billige lån, og dermed får de en mulighed for massivt at få nedsat de huslejer, de har, og derfor kommer man også i de kommende måneder til at se en omvæltning og en omlægning på realkredit, som aldrig nogen sinde tidligere er set i Danmarkshistorien. Sandsynligvis vil et sted mellem 100 og 300 mia. kr. i realkreditlån blive omlagt sådan, at den enkelte boligejer ud over de massive lettelser, der ligger i det skatteudspil, som regeringen har fremlagt, og som bliver vedtaget her i Folketinget – forhåbentlig med et stort flertal, men hvis ikke med et stort flertal, så med et mindre flertal, men vedtaget bliver det – får en lettelse som følge af lavere renteudgifter som følge af, at regeringen har tilbudt – det er ikke gratis, det erkender vi – at man kan tage de

gamle fordele fra de gamle kontantlån med over, og at vi endda tilbyder en ekstra fordel oveni ved, at vi tilbyder nye blåstemplede obligationer eller nye blåstemplede kontantlån.

Til fru Kirsten Jacobsen og fru Pernille Sams: Jeg synes, at man for en enkelt gangs skyld skulle lade sig besejre af kendsgerninger. Hvorfor ikke gå op og sige: O.k., så gør vi det her i fællesskab, og så viser vi boligejerne, at det ikke bare er mundsvejr, og at vi ikke er kedde af, at nogen har taget vores sukkermadder, men at det, det handler om, er at få lavet en ordentlig politik, som man også fra fru Pernille Sams' og fru Kirsten Jacobsens side kan være bekendt. Det er et godt tilbud. Jeg mener, at fru Kirsten Jacobsen, der jo har en god nordjysk baggrund, hører til den gruppe, som normalt ikke afslår gode tilbud, så jeg må sige til fru Kirsten Jacobsen: Lad os lave en handel!

Formanden:

Hr. Kirkegaard har ordet for en kort bemærkning. Jeg gør opmærksom på, at jeg har en ganske lang liste af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Fru Bente Juncker kom med nogle for hende usædvanlig venlige bemærkninger om Det Konservative Folkeparti og Venstre og vores opførsel. Fru Bente Juncker dyrkede meget, at vi i vores fortid skulle have den ene sorte plet efter den anden, og jeg kom til at tænke på, at vi jo i og for sig har et vist skæbnefællesskab, fru Bente Juncker og jeg.

Det er sådan, at når man er med i et politisk fællesskab, så må man sommetider sluge det ene og det andet og det tredje, som man ikke rigtig bryder sig om. Sådan havde vi det, da vi var med i en regering. Sådan har fru Bente Juncker det jo også nu. Hun har accepteret tidsler i den her pakke, hun har garanteret også accepteret noget, som hun ikke vil vedgå her fra talerstolen. Der er bare en forskel. I det fællesskab, vi deltog i, var formålet at holde Socialdemokratiet væk fra regeringsmagten. Nu er fru Bente Junckers formål at holde Socialdemokratiet fast på regeringsmagten. Det er i og for sig den eneste reelle forskel, der ligger i det, men den er også væsentlig.

Så var skatteministeren meget højt oppe at svinge med hensyn til boligejerne. Jeg tror,